

Arrest

nr. 249 228 van 17 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. JORDENS
Wijnantstraat 23
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 23 april 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat G. JORDENS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen in België binnengekomen op respectievelijk 25 november 2018 (verzoekster) en 8 mei 2019 (verzoeker) en hebben zich er vluchteling verklaard op respectievelijk 18 december 2018 (verzoekster) en 21 mei 2019 (verzoeker).

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekers door de Dienst Vreemdelingenzaken op 8 november 2019 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden verzoekers op 14 januari 2020 gehoord.

1.3. Op 23 maart 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 26 maart 2020 aangetekend verzonden.

1.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van G. M. A. (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben. U werd op (...) 1983 geboren in Caserio El Izote in het kanton Ojo de Agua, in de gemeente Huizucar, departement La Libertad en woonde er uw hele leven. U bent getrouwd met D.(...) L.(...) R.(...) P.(...) (O.V. (...)). Jullie hebben drie zoons en woonden in bij uw schoonmoeder in Caserio El Izote.

U werkte eerst in een ijzerwinkel. In 2007 begon u te werken als politieagent. U werkte eerst in de gemeente Tamanique in Puerto de la Libertad. In augustus 2008 begon u te werken in het inlichtingencentrum van de politie. Van augustus 2012 tot juli 2013 werkte u in de delegatie van Santa Ana. Daarna begon u te werken in de centrale recherchedivisie, waar u in de afdeling patrimonium werkte. U werkte in het gebied operationele technieken waar u onderzoek deed naar georganiseerde misdaadbendes die zich schuldig maakten aan fraude, diefstal en heling. Hierdoor moest u soms ook onderzoek doen naar leden van de Salvadoraanse "pandillas", oftewel bendes zoals Mara Salvatrucha en Mara 18, die samenwerkten met de misdaadbendes.

Op 21 september 2018 werd uw oudste zoon K.(...) aangesproken door drie bendeleden van de Mara Salvatrucha. Ze zeiden tegen hem dat hij verplicht was om met hen mee te werken door informatie te geven over de bewegingen van de politie en Mara 18 in Caserio El Izote. U liet hierna uw zoon niet meer naar school gaan.

Op 23 november 2018 vertrok uw vrouw met K.(...) naar België. Ze deed op 18 december 2018 een verzoek om internationale bescherming.

U bleef nog in het huis van uw schoonmoeder wonen en werkte verder als politieagent om de reis van uzelf en uw twee jongste zoons naar Europa te kunnen financieren. Op 30 april 2019 vroeg u verlof zonder wedde aan. Hierna nam u officieel ontslag.

U verliet El Salvador op 7 mei 2019, samen met uw twee jongste zoons. Jullie kwamen op 8 mei 2019 in België aan. U deed op 21 mei 2019 een verzoek tot internationale bescherming.

U vreest bij terugkeer naar El Salvador dat uw zoon rekruteringspogingen zou ondergaan van bendes. U vreest dit op een latere leeftijd ook voor uw twee andere zoons. U vreest ook zelf aangevallen te worden door bendes omdat u als politieagent deelnam aan operaties tegen leden van "pandillas".

U legt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming de volgende documenten neer: het paspoort van uzelf, uw vrouw en uw kinderen (originelen), de identiteitskaart van uzelf en uw vrouw (originelen), uw huwelijksakte (kopie), de geboorteaktes van uw zoons (kopies), uw politiebadge (kopie), certificaten van uw opleidingen in de politie (originelen), documenten betreffende het verlof zonder wedde dat u nam voorafgaand aan uw ontslag uit de politie (originelen), foto's van uzelf aan het werk (originelen), persartikels betreffende de veiligheidssituatie in Huizucar (kopies en originelen), persartikels betreffende geweld ten aanzien van politieagenten (kopies en originelen).

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De reden hiervoor is dat de door u aangehaalde poging van een bende om uw zoon in te

lijven omwille van tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden niet geloofwaardig is bevonden. U toont evenmin aan dat u omwille van het feit dat u als politieagent hebt gewerkt vervolging of ernstige schade zal ondergaan.

Betreffende de rekruteringspoging die uw zoon zou hebben ondergaan, zijn u en uw vrouw tegenstrijdig over de nasleep van dit incident. U verklaart dat uw vrouw u, nadat K.(...) haar verteld had over het incident, niet probeerde te contacteren op het werk om u te verwittigen dat er iets was gebeurd. U kon namelijk meestal de telefoon niet oppakken tijdens uw werkuren (notities persoonlijk onderhoud, p. 20). Uw vrouw verklaart echter wel dat ze u probeerde te contacteren, maar dat uw telefoon uitstond en dat ze bij uw thuiskomst aan u vertelde dat ze u had proberen bereiken (notities persoonlijk onderhoud (...), p. 13-14). U zou er dus wel van op de hoogte moeten zijn dat uw vrouw u had proberen te bellen, aangezien zij u dit meedeelde. Uw vrouw verklaart hierover dat u het door de zenuwen van dat moment waarschijnlijk niet herinnert (notities persoonlijk onderhoud (...), p. 14). Deze uitleg is niet voldoende om te verklaren waarom u verklaart dat uw vrouw u niet probeerde te contacteren over het incident en uw vrouw zegt dat ze dit wel deed en er u ook van op de hoogte stelde. De rekruteringspoging was immers een ingrijpend incident dat de aanleiding was voor jullie vertrek uit El Salvador en u zou hierover gedetailleerde en gelijklopende verklaringen moeten kunnen afleggen.

U verklaart bovendien dat u en uw vrouw het eerste gesprek over het incident met de bendeleden in jullie slaapkamer voerden (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 21), terwijl uw vrouw verklaart dat jullie erover spraken in de woonkamer (notities persoonlijk onderhoud (...), p. 14). Uw vrouw probeert deze tegenstrijdigheid recht te trekken door te verklaren dat de slaapkamer eigenlijk in de woonkamer is, maar deze achteraf gegeven uitleg kan niet overtuigen.

Daarenboven verklaart u dat K.(...) televisie aan het kijken was terwijl uw vrouw u over de ontmoeting met de bendeleden vertelde. Pas daarna stelde u hem vragen over wat er gebeurd was (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 20). Uw vrouw verklaart echter dat K.(...) ook aanwezig was toen ze u uit de doeken deed wat er de dag van het incident gebeurd was (notities persoonlijk onderhoud (...), p. 14).

Ook verklaart u dat uw schoonmoeder thuis was op de dag van het incident, maar dat zij tijdens jullie gesprek erover zich in haar slaapkamer bevond (notities persoonlijk onderhoud, p. 21). Uw vrouw verklaart echter dat haar moeder niet thuis was toen jullie het gesprek hadden over de rekruteringspoging, zij zou bij uw schoonzus zijn geweest (notities persoonlijk onderhoud (...), p. 14). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verandert uw vrouw haar verklaringen en zegt ze dat ze het zich fout had herinnerd en dat haar moeder was weggeweest de dag van het incident, maar wel 's avonds was thuisgekomen en dus thuis was tijdens het gesprek over de gebeurtenissen (notities persoonlijk onderhoud (...), p. 15).

Voorgaande tegenstrijdigheden duiden er al duidelijk op dat de verklaringen van u en vrouw over de poging tot rekrutering van K.(...) niet geloofwaardig zijn. Dit wordt bevestigd door jullie onwaarschijnlijke handelswijze na de feiten. Het is vooreerst zeer opvallend dat uw vrouw en K.(...) tot hun vertrek uit El Salvador in november 2018 gewoon thuis bleven wonen. U en uw twee jongere zoons bleven zelfs in jullie woning tot jullie vertrek in mei 2019, met andere woorden nog meer dan zeven maanden na de feiten. Het gevaar van de bendeleden was echter zeer dichtbij jullie woning gekomen. K.(...) werd immers aangesproken door de bendeleden toen hij onderweg van school naar huis was en zijn school ligt op ongeveer 200 meter van jullie huis (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 10). Met andere woorden, het incident gebeurde op een zeer dichte afstand van uw huis. De bendeleden zeiden bovendien tegen K.(...) dat ze zijn familie kenden, alles wisten over jullie (vragenlijst CGVS, p. 2, notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 9 en 19, notities persoonlijk onderhoud (...), p. 7) en dat ze zouden terugkomen (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 19). Ondanks het feit dat uit dit alles blijkt dat de bendeleden duidelijk wisten waar ze jullie konden vinden, en duidelijk hadden gemaakt dat het verhaal nog niet gedaan was, bleven jullie gewoon thuis wonen. Dit is des te gevaarlijker, daar de bendeleden tegen K.(...) hadden gezegd dat ze wisten waar zijn vader werkte (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 7). U verklaart dat u niet zeker weet of de bendeleden aan het bluffen waren met betrekking tot uw beroep (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 23). Uit uw relaas blijkt echter wel dat u sowieso moest rekening houden met het feit dat ze mogelijkwerwijs effectief uw beroep kenden. Dat u, die als politieagent verklaart een eigen vrees ten aanzien van bendes te koesteren, nog meer als zeven maanden lang thuis bleef wonen ondanks het feit dat bendeleden tegen uw zoon hadden gezegd dat ze wisten wat het beroep van zijn vader is, is weinig aannemelijk. U verklaart dat al uw familieleden in zones van Mara 18 wonen, maar dat u aangezien u uit een zone komt die gecontroleerd wordt door Mara Salvatrucha eventueel wel in een andere buurt zou kunnen gaan wonen dan waar deze bende de

controle heeft. U zou de kosten hiervan echter niet kunnen dragen omdat de veilige zones duur zijn, en bovendien zou uw zoon opnieuw een poging tot rekrutering ondergaan omdat hij adolescent is (notities persoonlijk onderhoud (...)B, p. 22). Met betrekking tot de kosten zou het echter enkel om een tijdelijke kost gaan tot u zich in veiligheid kon stellen in het buitenland. Wanneer deze optie geopperd wordt, reageert u enkel door te stellen dat jullie het risico namen en dat iedereen beslissingen neemt en pas achteraf weet of ze goed of slecht zijn (notities persoonlijk onderhoud (...)B, p. 23). Deze uitleg geeft echter geen gegronde reden waarom u het risico nam om in uw wijk te wonen en niet op zoek ging naar een ander tijdelijk verblijf. Dat K.(...) in een andere wijk opnieuw een rekruteringspoging zou ondergaan omdat hij adolescent is, is een puur hypothetische voorstelling van uw kant, die u niet fundeert met concrete elementen. Uw vrouw bevestigt dat jullie een risico namen en slecht sliepen door de angst, maar verklaart jullie beslissing om thuis te blijven ook enkel door te verwijzen naar het feit dat jullie geen geld hadden om tijdelijk elders te verblijven en bovendien niet veilig in een andere wijk konden wonen (notities persoonlijk onderhoud (...), p. 12). Het is trouwens opvallend dat u na de rekruteringspoging van K.(...) nog regelmatig op uw werk bleef overnachten door uw dienst en dat uw vrouw, schoonmoeder en kinderen dan alleen thuis bleven en geen andere veiligheidsmaatregelen namen behalve niet meer buiten komen en vroeger gaan slapen (notities persoonlijk onderhoud (...), p. 13).

Uit veiligheidsoverwegingen ging K.(...) wel niet meer naar school, maar dit lijkt bezwaarlijk voldoende om jullie werkelijk veilig te stellen. Uw andere zoons gingen tot hun vertrek in mei 2019 (buiten tijdens de schoolvakantie van eind oktober 2018 tot januari 2019) zelfs wel nog naar school. Het betreft bovendien dezelfde school als waar K.(...) ging en de weg naar deze school was verlaten en er was enkel vegetatie (notities persoonlijk onderhoud (...)B, p. 9). Met andere woorden, naar school blijven gaan hield zeker risico's in. U verklaart hierover dat jullie daarover wel angst koesterden maar dat ze nog kinderen waren eigenlijk en niet lastig gevallen worden door dat type bendeleden (notities persoonlijk onderhoud (...)B, p. 10). Uw verklaring kan echter niet overtuigen daar het incident met K.(...) plaatsvond op de weg tussen uw huis en de school, en er dus steeds de kans bestond dat de bendeleden uw jongere zoons of uw schoonmoeder, die hen naar school vergezelde, zouden lastig vallen, te meer daar het om een verlaten paadje gaat.

Dit klemmt des te meer daar jullie uw schoonmoeder tot op de dag van vandaag niet op de hoogte stelden van hetgeen K.(...) overkomen was (notities persoonlijk onderhoud (...)B, p. 21) hoewel zij nog steeds alleen in het huis in Caserio El Izote woont (notities persoonlijk onderhoud (...)B, p. 4). Dit is een weinig logische beslissing, daar het voor haar eigen veiligheid en die van uw jongere zoons toch van belang was dat ze op de hoogte was van de problemen, om zo eventuele verdere problemen snel op te kunnen merken, vermijden of aan jullie te melden. U haalt echter geen prangende reden aan waarom u hetgeen K.(...) overkwam niet vertelde aan uw schoonmoeder, ofschoon er op veiligheidsvlak belangrijke redenen waren om haar in te lichten. De enige reden die u aanhaalt is dat jullie nog gereserveerd zijn op dergelijke momenten. Als uitleg voor het feit dat K.(...) niet meer naar school ging zeiden jullie enkel tegen uw schoonmoeder dat het om een persoonlijk probleem ging en dat jullie er niet over in detail wilden treden. Uw uitleg is niet voldoende om te verklaren waarom jullie een zeer ingrijpend en gevaarlijk probleem, dat zelfs de aanleiding vormde voor jullie vlucht uit het land, niet aan uw schoonmoeder vertelde. Zij leeft tot op de dag van vandaag in jullie woning en is, naast het feit dat er door het probleem van K.(...) ook bepaalde risico's voor haar zijn ontstaan, ook een belangrijke potentiële informatiebron voor wat betreft eventuele verdere ontwikkelingen in jullie problemen. Aangaande het risico dat uw schoonmoeder eventueel zou kunnen lopen door jullie problemen en dat het daarom vreemd is dat ze niet op de hoogte werd gesteld van het incident, verklaart u enkel dat men nu eenmaal beslissingen neemt en dat men niet weet of het een goede of een slechte beslissing is (notities persoonlijk onderhoud (...)B, p. 21). Deze uitleg verklaart niet waarom jullie de vreemde beslissing namen om niets aan uw schoonmoeder te vertellen.

U nam voor uzelf ook enkele veiligheidsmaatregelen: u hield geen vaste routine aan met betrekking tot uw uren van vertrek en aankomst thuis en zorgde ervoor dat familieleden u op de hoogte stelden als er bendeleden in de buurt waren, zodat u de politie kon verwittigen om hen te verjagen. Dit laatste is iets wat u eigenlijk altijd al deed (notities persoonlijk onderhoud (...)B, p. 10). U vertelde echter aan niemand op uw werk over de problemen van K.(...) omdat u vreesde dat de informatie aan bendes zou gelekt worden (notities persoonlijk onderhoud (...)B, p. 11, 21-22), wat toch erg opvallend is. Hoewel het gekend is dat de Salvadoraanse politie geïnfiltrerd is door bendes en er niet in slaagt haar burgers effectieve bescherming te bieden, iets wat u zelf meermaals aanhaalde (notities persoonlijk onderhoud (...)B, p. 9, 211, 1-22), zou er toch kunnen verwacht worden dat u als politieagent met jarenlange ervaring wel over contacten zou beschikken die u wél kan vertrouwen om u enigszins advies, steun en bescherming te bieden.

Uit voorgaande blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u en uw vrouw aangehaalde rekruteringspoging van K.(...). Deze feiten kunnen bijgevolg niet de basis vormen voor een analyse in het licht van de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat het profiel van K.(...) als adolescent op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke. U toont evenmin aan dat u twee andere zoons een concrete vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dienen te koesteren omwille van mogelijke inlijving in een bende.

Dezelfde argumentering wordt gevolgd betreffende uw vrees om als ex-politieagent te worden vervolgd door bendes. U haalt immers geen enkel concreet probleem of bedreiging aan in verband met uw werk bij de Salvadoraanse politie. U haalt aan dat u bij terugkeer naar El Salvador vreest gedood te worden omdat u in het verleden er als politieagent werkte, maar deze vrees blijkt hypothetisch te zijn. U hebt geen concreet voorbeeld of kent niemand die werd vermoord omdat hij in het verleden als politieagent werkzaam was. U hebt er enkel weet van dat dit in de nationale pers aan bod kwam en haalt louter één een collega die doodsb bedreigingen zou hebben ontvangen (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 17). Uw vrouw heeft geen concrete voorbeelden van ex-politieagenten die problemen kenden, en haalt enkel aan dat ze dit in het nieuws hoorde (notities persoonlijk onderhoud (...), p. 11). U verklaart nooit problemen te hebben gekend op uw werk (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 17), nooit te zijn bedreigd (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 17) of door een bende om medewerking te zijn gevraagd (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 18). Gevraagd of u ooit problemen kende door uw werk zegt uw vrouw dat u nooit verteld hebt of u bedreigd bent of niet. Ze is er wel van overtuigd dat men weet dat u politieagent bent, maar kan niet uitleggen hoe ze concreet weet dat mensen van uw beroep op de hoogte zijn (notities persoonlijk onderhoud (...), p. 7-8). Zij haalt dus ook geen concrete problemen of bedreigingen aan die u gekend zou hebben door uw werk.

U verklaart zelf altijd uw werk als politieagent verborgen gehouden. Enkel uw nabije familie was ervan op de hoogte, en uw twee jongste zoons zelfs niet (notities persoonlijk onderhoud (...))8B, p. 17-18, notities persoonlijk onderhoud (...), p. 10). U kwam nooit in uw uniform naar huis (notities persoonlijk onderhoud (...), p. 10). De kans is dus klein dat bendeleden weten welk beroep u deed en u hiervoor nog zouden vervolgen, zeker aangezien u ondertussen al bijna een jaar geleden officieel ontslag hebt genomen (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 11) en niet werkte in de zone waar u woonde (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 12). U nam wel deel aan operaties tegen leden van "pandillas" die betrokken waren bij fraude, diefstal of heling, maar uw identiteit werd dan beschermd doordat uw gezicht bedekt was (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 13).

Uit uw verklaringen blijkt dus geenszins dat u omwille van het loutere feit dat u als politieagent hebt gewerkt een vrees tot vervolging dient te koesteren of een reëel risico op ernstige schade loopt. Een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te

verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie

waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Het paspoort van u, uw vrouw en kinderen, de identiteitskaarten van u en uw vrouw, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw kinderen kunnen enkel jullie identiteit, nationaliteit en herkomst staven. Deze worden in deze beslissing niet betwist. Uw politiebade, de certificaten van uw opleidingen in de politie en de foto's van uzelf als politieagent kunnen enkel staven dat u als politieagent in El Salvador werkzaam was, niet dat u hierom een vrees voor vervolging dient te koesteren of reëel risico op ernstige schade loopt. De persartikels betreffen aanvallen op politieagenten. Het gaat echter over algemene informatie, die niet persoonlijk over u gaat. De slachtoffers kende u niet persoonlijk en de artikels gaan ook niet over specifieke bedreigingen ten aanzien van uzelf (notities persoonlijk onderhoud (...)B, p. 24). Hetzelfde geldt voor de artikels over de algemene situatie in Huizucar.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van R. P. D. L. (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben. U werd op (...) 1981 geboren in Caserio El Almendro. In 1998 verhuisde u naar Caserio El Izote in het kanton Ojo de Agua, in de gemeente Huizucar, departement La Libertad. U huwde in oktober 2013 met A.(...) G.(...) M.(...) (O.V.(...)). Jullie hebben drie zoons.

Op 21 september 2018 werd uw oudste zoon K.(...) aangesproken door drie bendeleden van de Mara Salvatrucha. Ze zeiden tegen hem dat hij verplicht was om met hen mee te werken door informatie te geven over de bewegingen van de politie en Mara 18 in Caserio El Izote. U liet hierna uw zoon niet meer naar school gaan.

Op 23 november 2018 vertrok u met K.(...) naar België. U deed op 18 december 2018 een verzoek om internationale bescherming.

Uw man en twee jongere zoons verlieten El Salvador op 7 mei 2019 en kwamen op 8 mei 2019 in België aan. Uw man deed op 21 mei 2019 een verzoek tot internationale bescherming.

U vreest bij terugkeer naar El Salvador dat uw zoon rekruteringspogingen zou ondergaan van bendes. U vreest ook dat uw man zou worden aangevallen door bendes omdat hij als politieagent deelnam aan operaties tegen bendeleden.

U legt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming de volgende documenten neer: het paspoort van uzelf, uw vrouw en uw kinderen (originelen), de identiteitskaart van uzelf en uw vrouw (originelen), uw huwelijksakte (kopie), de geboorteaktes van uw zoons (kopies), uw politiebade (kopie), certificaten van uw opleidingen in de politie (originelen), documenten betreffende het verlof zonder wedde dat u nam voorafgaand aan uw ontslag uit de politie (originelen), foto's van uzelf aan het werk

(originelen), persartikels betreffende de veiligheidssituatie in Huizucar (kopies en originelen), persartikels betreffende geweld ten aanzien van politieagenten (kopies en originelen).

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich niet baseert op andere asielmotieven als deze aangehaald door uw echtgenoot A.(...) G.(...) M.(...) (O.V. (...); CGVS (...)). Betreffende het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenoot werd er echter beslist dat de door jullie aangehaalde feiten niet aan de grondslag kunnen liggen van een erkenning van de vluchtelingenstatus of een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. Daarom kunnen deze asielmotieven ook in uw verzoek om internationale bescherming geen aanleiding vormen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

“(…).”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur en van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoekers betogen dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben in geval van terugkeer naar hun land van herkomst omwille van het feit dat de *Mara Salvatrucha* hun zoon probeerde te rekruteren en de familie heeft bedreigd. Zij halen artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan en gaan vervolgens in op de toepassing van deze bepaling. Verzoekers vervolgen dat hun vrees gebaseerd is op politieke redenen in brede zin, doordat zij geweigerd hebben om op de eis van de bende om hun zoon te rekruteren in te gaan. Zij vervolgen dat bendes in vele delen van El Salvador de controle hebben en verwijzen te dezen naar UNHCR “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*”. Verzoekers merken hierbij bovendien op dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot voor enkele maanden herhaaldelijk de vluchtelingenstatus heeft toegekend aan Salvadoraanse onderdanen die problemen ondervonden met de criminele bendes die er actief zijn.

Verzoekers halen verder aan dat verschillende bronnen bevestigen dat de door de bendes veroorzaakte onveiligheid in El Salvador een alarmerend niveau bereikt heeft en dat er zich een niet aflatende cyclus van wraak en geweld tussen rivaliserende bendes en tussen bendes en de Salvadoraanse overheden afspeelt. Zij wijzen erop dat de speciale rapporteur van de VN-Mensenrechtenraad voor de mensenrechten van intern ontheemden in april 2018 verklaarde “*dat het geweld in El Salvador een niveau bereikt heeft dat gelijk is aan of hoger is dan het geweld niveau in landen in conflict situatie (zie*

COI Focus El Salvador: Situation sécuritaire, van 15/07/2019, p6)". Zij stellen dat El Salvador op de lijst van de gevaarlijkste staten ter wereld staat, "wegens de geweld uitgevoerd door de banden en de overheden (zie COI Focus El Salvador: Situation sécuritaire, van 15/07/2019, p7)". Zij wijzen erop dat de "verschillende bendes doden, folteren, ontvoeren, persen af, en verkrachten" en verwijzen vervolgens naar het "World Report 2019, El Salvador" van Human Rights Watch en het artikel "Inside El Salvador's battle with violence, poverty, and U.S. policy" van National Geographic van maart 2019.

Verzoekers wijzen erop dat er zelfs sprake is van een exodus van de Salvadoraanse politie en de onmogelijkheid van de overheden om bescherming te bieden, zelf voor politieleden. Verzoekers verduidelijken in dit verband dat vele politieleden het land zelfs uitvluchten omwille van angst en er veiligheidsmaatregelen aan politieagenten worden opgelegd, zoals het niet mogen bezoeken van hun familie in verlofperiodes. Zij benadrukken dat verschillende bronnen getuigen van de onmogelijkheid van de Salvadoraanse autoriteiten om haar burgers te beschermen tegen de criminele bendes, zodat er geen sprake is van effectieve en niet-tijdelijke bescherming vanwege deze overheden. Verzoekers verwijzen hierbij naar de COI Focus "El Salvador. Situation sécuritaire" van 15 juli 2019, het artikel "Inside El Salvador's battle with violence, poverty and U.S. policy" van National Geographic van maart 2019 en UNHCR, "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016. Verzoekers vervolgen dat zij uit angst geen klacht hebben ingediend bij de politie.

Onder verwijzing naar de UNHCR "Guidelines" en de COI Focus "Retour au pays des ressortissants" van 12 juli 2019 merken verzoekers voorts op dat Salvadoranen die uit het buitenland terugkeren, en in het bijzonder zij die voor hun vertrek reeds problemen hebben gehad met bendeleden, een bijzonder kwetsbaar profiel hebben. Zo wordt er in Spanje door de *Audiencia Nacional* sinds 2017 automatisch de vluchtelingenstatus toegekend aan slachtoffers van bendege geweld.

Verzoekers menen dat al deze elementen voldoende zijn om te besluiten dat zij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin lopen, indien nodig op basis van het voordeel van de twijfel, waartoe zij nog verwijzen naar het vermoeden van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers geven ten slotte nog een theoretische uiteenzetting over de subsidiaire beschermingsstatus en menen dat deze hen – in ondergeschikte orde – moet worden toegekend. Zij gaan in op de artikelen 2 en 3 van het EVRM en stellen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dient na te gaan of de terugkeer naar hun land van herkomst in hun hoofde geen risico doet ontstaan op een schending van de daarin vervatte grondrechten. Verzoekende partijen menen "gebaseerd op de ontwikkelingen supra, dat de CGVS een subjectieve lezing doet van de Coi Focus in het administratief dossier, en van alle andere beschikbare bronnen over de onveiligheidssituatie in El Salvador". Zij herhalen dat zij bij terugkeer vanuit het buitenland een bijzonder kwetsbaar profiel zouden hebben en dat zij gevisieerd zouden worden door de criminele bende, reden waarom zij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet menen te lopen.

2.1.2. In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheid- en zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur en van de artikelen 4 en 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest).

Met betrekking tot de in de bestreden beslissingen opgenomen motivering omtrent de rekruteringspoging van hun zoon merken verzoekers op dat de verwerende partij zich focust op kleine details in hun verklaringen om deze rekruteringspoging als ongeloofwaardig af te schilderen, terwijl hun verklaringen behoudens een paar kleine details wel eensluidend en coherent zijn. Verzoekers merken hierover in het verzoekschrift op als volgt:

"Ten eerste verwijt de CGVS aan verzoeker dat hij uitgelegd heeft dat zijn echtgenote hem niet gebeld heeft de dag van de rekruteringspoging, tijdens hij nog op werk was. terwijl verzoekster verklaart heeft dat ze dit wel gedaan heeft maar dat ze verzoeker niet bereiken kon. Verzoekster heeft verklaart dat toen haar echtgenoot naar huis gekomen is, op de avond van de rekruteringspoging van hun zoon, ze hem alles uitgelegd heeft, en ze hem ook preciseert heeft dat ze geprobeerd had om hem te bereiken tijdens hij nog op werk was. Verzoeker had dit details echter niet onthouden, temeer aangezien hij geen gemist aanroep had op zijn telefoon (hij was vaak bij werk onbereikbaar op zijn telefoon). Dat verzoeker zich aan dit detail niet herinnert heeft is dan ook normaal, aangezien de schok van de verklaringen van zijn echtgenote dit avond.

Daarna verwijt de CGVS aan verzoeker dat hij uitgelegd heeft dat zijn echtgenote hem over de rekruteringspoging in de slaapkamer verteld heeft, terwijl verzoekster uitgelegd heeft dat ze dit in de woonkamer deed. Wanneer verzoekster door de protection agent ermee geconfronteerd werd, heeft ze echter verduidelijk dat hun woning klein was en dat de woonkamer dezelfde kamer vormt als de slaapkamer. Ze heeft zelfs tijdens het gehoor een gebaar gedaan met haar handen om te tonen dat de slaap en woon "kamer" onmiddellijk naast elkaar zijn, en niet afgescheiden zijn door een muur. Terwijl dit een helemaal redelijke verklaring is, verwerpt de CGVS dit zonder meer uitleg als dat dit uitleg niet overtuigen kan. Dit grief is ongegrond en subjectief.

Hetzelfde geldt voor de volgende verwijt van de CGVS. Verzoeker heeft verklaart dat zijn zoon K.(...) TV aan het kijken was terwijl hij (verzoeker) met zijn echtgenote over de rekruteringspoging sprak, en dat hij hem pas nadat zijn vrouw hem uitgelegd had wat gebeurt is met zijn zoon sprak. Verzoekster heeft echter uitgelegd dat hun zoon aanwezig was. Dit is voor exact dezelfde reden als hierboven, hoewel verzoeker en verzoekster eerst samen gesproken hebben over de rekruteringspoging, was hun zoon in dezelfde kamer aanwezig, aan het TV kijken. Nadat verzoeker met verzoekster gesproken had, sprak hij met zijn zoon. Er is dus geen tegenstrijdigheid.

Wat de vraag of de moeder van verzoekster aanwezig was in het huis of niet toen verzoeker en verzoekster het gesprek over de rekruteringspoging hadden, bevestigt verzoekster dat ze zich tijdens het gehoor vergist had. Ze verklaarde eerst dat ze niet aanwezig was, omdat ze zich herinnerde dat haar moeder dit dag buitenhuis geweest was. Toen ze geconfronteerd werd door de protection agent met dit detail, herinnerde ze zich dat haar moeder inderdaad buitenhuis geweest was, maar op de exacte moment van het gesprek tussen verzoekster en verzoeker al terug was, maar in haar kamer was. Ze was dus fysiek niet aanwezig toen verzoekers het gesprek voerden, daarom herinnerde zich verzoekster ook niet meteen dat haar moeder thuis was. Ze had op dit moment andere zorgen.

Verder ment verwerende partij ook dat het vreemd is dat verzoekers niet verhuisden naar een andere adres nadat hun zoon bedreigd werd, hoewel de benedeleden waarschijnlijk wisten waar hun zoon woonde. Verzoekers bevestigen dat ze niet verhuizen konden naar een iets veiliger zone, door gebrek aan financiële middelen. Trouwens zou het ook gevaarlijk voor hen geweest om naar een zone van de tegenovergestelde bende te verhuizen, zowel als naar een plek van dezelfde zone, omdat de bendes coördineert zijn en op de hoogte zouden gekomen zijn dat de zoon van verzoekers van een rekruteringspoging gevlucht was. Ze zouden hem ook opnieuw geprobeerd te rekruteren hebben indien hij naar een andere zone onder de controle van dezelfde bende. Door de afwezigheid van beschermingsmogelijkheden van de overheden op het hele Salvadoraanse grondgebied, bleek de beste alternatieve dat K.(...) het land verlaten zou. Daarom moesten verzoekers geld sparen (voor de vliegtickets vooral). Tijdens verzoekers geld aan het sammeln waren zodat K.(...) vertrekken zou kunnen, stuurden ze hem niet meer naar school, en bleef hij alleen nog maar binnen, om de benedeleden te vermijden.

Het is trouwens geen optie voor slachtoffers om binnen El Salvador te verhuizen en een nieuw leven op te bouwen :

(...)

(zie Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador, March 2016, HCR/EG/SLV/16/01, p26-27)

De CGVS stelt ook dat het opmerkelijk dat verzoeker zelf nog meerdere maanden na de rekruteringspoging van zijn zoon op hetzelfde adres bleef wonen, sinds hij vreesde dat de benedeleden op de hoogte waren van zijn werk voor de politie. Verzoeker heet uitgelegd dat hij voorzorgsmaatregelen nam (zijn uurrooster van vertrek en aankomst thuis altijd veranderde, en aan vrienden of familie leden het huis in het oog te houden en hem te verwittigen indien er bendelen kwamen zodat hij meteen politie agenten sturen kon), en dat hij geld aan het sparen was zodat hij zelfs en zijn twee jongere zonen ook uit het land vluchten zouden kunnen.

Verder ment verwerende partij ook dat het vreemd is dat verzoeker na de rekruteringspoging van zijn zoon verder bepaalde nachten bij het werk doorbracht, in plaats van naar zijn huis terug te keren uit veiligheid. Verzoeker bevestigt nochtans dat hij geen keuze had en dat hij voor zijn nacht shift op werk zijn moest, zijn werk was de beste manier voor hem op geld te sparen zodat de familie vertrekken zo kunnen. Trouwens, zoals boven vermeld, had hij aan vrienden of familie leden dit dichtbij woonden gevraagd het huis in het oog te houden en hem te verwittigen indien er bendelen kwamen zodat hij meteen politie agenten sturen kon.

Dit betreffend verduidelijk verzoeker dat hij aan niemand in details over de rekruteringspoging van zijn zoon verteld heeft op zijn werk (omdat de bende geïnfilteerd in de politie zijn), maar wel aan zijn baas gevraagd heeft om patrouilles in de buurt van de school van zijn zonen te sturen op de uren waar zijn zonen heen en weer van huis en school gingen.

Bovendien beweert de CGVS dat het vreemd is dat de twee jongeren zonen van verzoekers na de rekruteringspoging van K.(...) verder naar school gingen, begeleid op de weg naar school door hun

grootmoeder. Verzoekers volharden echter dat de twee jongeren kinderen geen gevaar liepen, doordat ze te jong waren voor een rekruteringspoging. De grootmoeder liep ook geen gevaar want de bendeleden zouden in haar niet geïnteresseerd zijn.

Trouwens ment verwerende partij dat het opmerkelijk is dat verzoekers de moeder van verzoeker, wie in hetzelfde huis woonde, niet over de rekruterings poging geïnformeerd hebben. Echter, zoals door hen uitgelegd, waren ze gereserveerd met betrekking tot dit gebeurtenis, uit angst, en vertelden het bijna aan niemand. De moeder van verzoekster was trouwens ziek, en ze wouden haar toestand nog niet meer verergeren door stress en angst.

De bestreden beslissing vermeldt ook dat het profiel van de zoon van verzoekers als adolescent niet voldoet om een risico in de zin van de subsidiaire bescherming te lopen. Echter vermeldt de COI Focus "Salvador. Situation sécuritaire" van 15/07/2019 waarop zich de CGVS baseert dat jongeren en teenagers een van de doelwitten zijn van de bendes (p 14):

(...)

Dit duidt aan dat de teenager zoon van verzoeker inderdaad een reel risico loopt in de zin van de subsidiaire bescherming."

Aangaande de in de bestreden beslissingen opgenomen motivering omtrent de vervolging ten aanzien van verzoeker omwille van diens werk bij de politie, merken verzoekers op:

"De CGVS beweert dat sinds verzoeker zeer discreet was over zijn werk bij de politie en al sinds over een jaar ontslag genomen heeft bij de politie, en sinds hij eerder nog niet bedreigd werd door bendes, hij geen vervolgingen dient te koesteren, en risico op het lijden van ernstige schade loopt.

Echter is het bekend dat politie leden en leden van het leger een bijzondere doelwit vormen voor de bendes. De Coi Focus meldt hierover:

(...)

Het feit dat verzoeker niet eerder bedreigd werd door de bende betekent geenszins dat dit niet gebeuren zou in geval van terugkeer. We verwijzen ditbetreffend naar de Guide des Procédures, de welke meldt dat:

(...)

Dit redenering is van toepassing aan verzoeker.

Als ex politie agent zou verzoeker inderdaad vervolgingen riskeren of een reel risico lopen in de zin van de subsidiaire bescherming."

Verzoekers besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift nog volgende nieuwe stavingstukken:

- het artikel *"Inside El Salvador's battle with violence, poverty, and U.S. policy"* van National Geographic van maart 2019 (stuk 3);
- het *"World Report 2019"* over El Salvador van Human Rights Watch (stuk 4);
- het artikel *"It's so dangerous to police MS-13 in El Salvador that officers are fleeing the country"* van The Washington Post van 3 maart 2019 (stuk 5) en
- een uittreksel uit de *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"* van UNHCR van maart 2016 (stuk 6).

2.2.2. Op 18 januari 2021 brengt verwerende partij per drager overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota bij waarin zij refereert aan de COI Focus *"El Salvador: Situation Sécuritaire"* van 12 oktober 2020 en de *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"* van UNHCR van maart 2016 en de COI Focus *"El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire"* van 17 december 2020 en er de weblinken van weergeeft.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. Te dezen voeren verzoekers in het eerste middel de schending aan van de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet en van artikel 13 van het EVRM, doch geven zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij deze artikelen geschonden achten. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden zouden zijn, nu zij slechts in algemene zin bepalen dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming erkend kan worden indien hij voldoet aan de daartoe gestelde voorwaarden in het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, respectievelijk artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Voorts voeren verzoekers in het tweede middel de schending aan van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Deze bepaling omschrijft het toepassingsgebied van deze wet. Verzoekers verduidelijken echter niet op welke wijze dit artikel door de bestreden beslissingen geschonden zou (kunnen) zijn. Evenmin lichten verzoekers toe op welke wijze zij artikel 41 van het Handvest, waarvan zij in het tweede middel de schending aanvoeren, geschonden achten.

2.3.3.2. In de mate dat verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest, dat met artikel 3 van het EVRM overeenstemt, worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.4. Motieven van de bestreden beslissingen

2.3.4.1. In de bestreden beslissingen worden verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat (i) verzoekers tegenstrijdige verklaringen afleggen over de nasleep van de rekruteringspoging van hun zoon K., meer bepaald aangaande de vraag of verzoekster haar man (verzoeker) probeerde te verwittigen over het incident toen hij nog op het werk was, de plaats waar zij het eerste gesprek over het incident zouden hebben gevoerd, of K. al dan niet aanwezig was terwijl verzoekster over de ontmoeting met de bendeleden vertelde en of verzoeksters moeder die dag al dan niet aanwezig was; (ii) verzoekers' handelwijze de ongeloofwaardigheid van de door hen voorgehouden rekruteringspoging van hun zoon K. ondermijnt vermits het niet aannemelijk is dat zij, zo zij daadwerkelijk een vrees voor vervolging zouden koesteren, in november 2018 nog gewoon thuis verbleven, verzoeker en hun twee jongere zoons zelfs nog in de woning verbleven tot mei 2019, verzoeker na de rekruteringspoging nog regelmatig op zijn werk bleef overnachten door zijn dienst en dat zijn vrouw (verzoekster), schoonmoeder en kinderen dan alleen thuis bleven zonder andere veiligheidsmaatregelen dan niet meer naar buiten komen en vroeg gaan slapen; (iii) het niet aannemelijk is dat de jongere zonen van verzoekers, die naar dezelfde school gingen als K. – doch die uit veiligheidsoverwegingen niet meer ging –, nog steeds school bleven lopen; (iv) het ongeloofwaardig is dat verzoekers verzoeksters moeder tot op de dag van vandaag niet op de hoogte hebben gesteld van hetgeen K. is overkomen, daar dit voor haar eigen veiligheid en voor de veiligheid van de jongere zonen van verzoekers toch van belang was aangezien zij hen naar school vergezelde; (v) het niet aannemelijk is dat verzoeker, die jarenlang als politieagent actief is geweest, niet over contacten zou beschikken die hij wel kan vertrouwen om hem enigszins advies, steun en bescherming te bieden; (vi) het profiel van K. als adolescent op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade uit op te maken daar deze vrees *in concreto* moet worden aangetoond, waartoe verzoekers echter in gebreke blijven en zij ook in hoofde van hun twee andere zoons geen concrete vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade kunnen aantonen omwille van een mogelijke inlijving in een bende; (vii) het profiel van verzoeker als ex-politieagent evenmin op zich volstaat een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade uit af te leiden, verzoekers geen enkel concreet probleem of bedreiging in dit verband aanhalen en verzoekers' vrees bijgevolg hypothetisch blijkt te zijn; dit wordt verder onderstreept door verzoekers verklaringen waarin hij aangeeft dat hij zijn werk als politieagent altijd verborgen heeft gehouden, zodat de kans klein is dat bendeleden weten welk beroep hij deed en hem hiervoor nog zouden vervolgen zeker nu hij ondertussen ontslag heeft genomen, hij niet werkte in de zone waar hij woonde en zijn identiteit beschermd werd tijdens operaties tegen leden van *pandillas*; (viii) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat zij louter en alleen op basis van hun verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar

El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zullen worden of een reëel risico lopen blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en zij overigens in dit verband zelf geen vrees hebben aangehaald; (ix) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en (iv) de documenten die verzoekers tijdens de administratieve procedure voorleggen niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van hun verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. De middelen kunnen in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoekers voeren aan dat zij bij een terugkeer naar El Salvador vrezen dat hun zoon rekruteringspogingen zal ondergaan van bendes, nadat hij op 21 september 2018 reeds werd aangesproken door drie bendeleden van de *Mara Salvatrucha* (bende MS) in dit verband. Zij vrezen dit ook op latere leeftijd voor hun twee andere zoons. Verzoeker vreest daarenboven aangevallen te worden door bendes omdat hij in het verleden als politieagent deelnam aan operaties tegen leden van *pandillas*.

2.3.5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoekers geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Er dient immers te worden vastgesteld dat de houding van verzoekers na de door hen voorgehouden rekruteringspoging van hun zoon K., alsook hun onderling tegenstrijdige verklaringen over de nasleep van deze rekruteringspoging de geloofwaardigheid van hun beweerde problemen in dit verband ondermijnen. Daarenboven wordt in de bestreden beslissingen terecht opgemerkt dat de loutere verwijzing naar het profiel van hun zoon K. als adolescent, het toekomstige profiel van hun jongere zonen en het profiel van verzoeker als ex-politieagent op zich niet kunnen volstaan om een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet uit af te leiden.

2.3.5.3. De Raad oordeelt vooreerst dat de door verzoekers aangevoerde rekruteringspoging van hun zoon K. niet kan overtuigen.

Vooreerst wijst de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er terecht op de vaststelling dat de handelswijze van verzoekers na de voorgehouden rekruteringspoging van hun oudste zoon K. de geloofwaardigheid van hun verklaringen ondermijnt. In dit verband staat in de bestreden beslissingen te lezen als volgt:

“(…)

Het is vooreerst zeer opvallend dat uw vrouw en K.(...) tot hun vertrek uit El Salvador in november 2018 gewoon thuis bleven wonen. U en uw twee jongere zoons bleven zelfs in jullie woning tot jullie vertrek in mei 2019, met andere woorden nog meer dan zeven maanden na de feiten. Het gevaar van de

bendeleden was echter zeer dichtbij jullie woning gekomen. K.(...) werd immers aangesproken door de bendeleden toen hij onderweg van school naar huis was en zijn school ligt op ongeveer 200 meter van jullie huis (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 10). Met andere woorden, het incident gebeurde op een zeer dichte afstand van uw huis. De bendeleden zeiden bovendien tegen K.(...) dat ze zijn familie kenden, alles wisten over jullie (vragenlijst CGVS, p. 2, notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 9 en 19, notities persoonlijk onderhoud (...), p. 7) en dat ze zouden terugkomen (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 19). Ondanks het feit dat uit dit alles blijkt dat de bendeleden duidelijk wisten waar ze jullie konden vinden, en duidelijk hadden gemaakt dat het verhaal nog niet gedaan was, bleven jullie gewoon thuis wonen. Dit is des te gevaarlijker, daar de bendeleden tegen K.(...) hadden gezegd dat ze wisten waar zijn vader werkte (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 7). U verklaart dat u niet zeker weet of de bendeleden aan het bluffen waren met betrekking tot uw beroep (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 23). Uit uw relaas blijkt echter wel dat u sowieso moest rekening houden met het feit dat ze mogelijkerwijs effectief uw beroep kenden. Dat u, die als politieagent verklaart een eigen vrees ten aanzien van bendes te koesteren, nog meer als zeven maanden lang thuis bleef wonen ondanks het feit dat bendeleden tegen uw zoon hadden gezegd dat ze wisten wat het beroep van zijn vader is, is weinig aannemelijk. U verklaart dat al uw familieleden in zones van Mara 18 wonen, maar dat u aangezien u uit een zone komt die gecontroleerd wordt door Mara Salvatrucha eventueel wel in een andere buurt zou kunnen gaan wonen dan waar deze bende de controle heeft. U zou de kosten hiervan echter niet kunnen dragen omdat de veilige zones duur zijn, en bovendien zou uw zoon opnieuw een poging tot rekrutering ondergaan omdat hij adolescent is (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 22). Met betrekking tot de kosten zou het echter enkel om een tijdelijke kost gaan tot u zich in veiligheid kon stellen in het buitenland. Wanneer deze optie geopperd wordt, reageert u enkel door te stellen dat jullie het risico namen en dat iedereen beslissingen neemt en pas achteraf weet of ze goed of slecht zijn (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 23). Deze uitleg geeft echter geen gegronde reden waarom u het risico nam om in uw wijk te wonen en niet op zoek ging naar een ander tijdelijk verblijf. Dat K.(...) in een andere wijk opnieuw een rekruteringspoging zou ondergaan omdat hij adolescent is, is een puur hypothetische voorstelling van uw kant, die u niet fundeert met concrete elementen. Uw vrouw bevestigt dat jullie een risico namen en slecht slapen door de angst, maar verklaart jullie beslissing om thuis te blijven ook enkel door te verwijzen naar het feit dat jullie geen geld hadden om tijdelijk elders te verblijven en bovendien niet veilig in een andere wijk konden wonen (notities persoonlijk onderhoud (...), p. 12). Het is trouwens opvallend dat u na de rekruteringspoging van K.(...) nog regelmatig op uw werk bleef overnachten door uw dienst en dat uw vrouw, schoonmoeder en kinderen dan alleen thuis bleven en geen andere veiligheidsmaatregelen namen behalve niet meer buiten komen en vroeger gaan slapen (notities persoonlijk onderhoud (...), p. 13).

Uit veiligheidsoverwegingen ging K.(...) wel niet meer naar school, maar dit lijkt bezwaarlijk voldoende om jullie werkelijk veilig te stellen. Uw andere zoons gingen tot hun vertrek in mei 2019 (buiten tijdens de schoolvakantie van eind oktober 2018 tot januari 2019) zelfs wel nog naar school. Het betreft bovendien dezelfde school als waar K.(...) ging en de weg naar deze school was verlaten en er was enkel vegetatie (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 9). Met andere woorden, naar school blijven gaan hield zeker risico's in. U verklaart hierover dat jullie daarover wel angst koesterden maar dat ze nog kinderen waren eigenlijk en niet lastig gevallen worden door dat type bendeleden (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 10). Uw verklaring kan echter niet overtuigen daar het incident met K.(...) plaatsvond op de weg tussen uw huis en de school, en er dus steeds de kans bestond dat de bendeleden uw jongere zoons of uw schoonmoeder, die hen naar school vergezelde, zouden lastig vallen, te meer daar het om een verlaten paadje gaat.

Dit klemmt des te meer daar jullie uw schoonmoeder tot op de dag van vandaag niet op de hoogte stelden van hetgeen K.(...) overkomen was (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 21) hoewel zij nog steeds alleen in het huis in Caserio El Izote woont (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 4). Dit is een weinig logische beslissing, daar het voor haar eigen veiligheid en die van uw jongere zoons toch van belang was dat ze op de hoogte was van de problemen, om zo eventuele verdere problemen snel op te kunnen merken, vermijden of aan jullie te melden. U haalt echter geen prangende reden aan waarom u hetgeen K.(...) overkwam niet vertelde aan uw schoonmoeder, ofschoon er op veiligheidsvlak belangrijke redenen waren om haar in te lichten. De enige reden die u aanhaalt is dat jullie nog gereserveerd zijn op dergelijke momenten. Als uitleg voor het feit dat K.(...) niet meer naar school ging zeiden jullie enkel tegen uw schoonmoeder dat het om een persoonlijk probleem ging en dat jullie er niet over in detail wilden treden. Uw uitleg is niet voldoende om te verklaren waarom jullie een zeer ingrijpend en gevaarlijk probleem, dat zelfs de aanleiding vormde voor jullie vlucht uit het land, niet aan uw schoonmoeder vertelde. Zij leeft tot op de dag van vandaag in jullie woning en is, naast het feit dat er door het probleem van K.(...) ook bepaalde risico's voor haar zijn ontstaan, ook een belangrijke potentiële informatiebron voor wat betreft eventuele verdere ontwikkelingen in jullie problemen. Aangaande het risico dat uw schoonmoeder eventueel zou kunnen lopen door jullie problemen en dat

het daarom vreemd is dat ze niet op de hoogte werd gesteld van het incident, verklaart u enkel dat men nu eenmaal beslissingen neemt en dat men niet weet of het een goede of een slechte beslissing is (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 21). Deze uitleg verklaart niet waarom jullie de vreemde beslissing namen om niets aan uw schoonmoeder te vertellen.

U nam voor uzelf ook enkele veiligheidsmaatregelen: u hield geen vaste routine aan met betrekking tot uw uren van vertrek en aankomst thuis en zorgde ervoor dat familieleden u op de hoogte stelden als er bendeleden in de buurt waren, zodat u de politie kon verwittigen om hen te verjagen. Dit laatste is iets wat u eigenlijk altijd al deed (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 10). U vertelde echter aan niemand op uw werk over de problemen van K.(...) omdat u vreesde dat de informatie aan bendes zou gelekt worden (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 11, 21-22), wat toch erg opvallend is. Hoewel het gekend is dat de Salvadoraanse politie geïnfilteerd is door bendes en er niet in slaagt haar burgers effectieve bescherming te bieden, iets wat u zelf meermaals aanhaalde (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 9, 211, 1-22), zou er toch kunnen verwacht worden dat u als politieagent met jarenlange ervaring wel over contacten zou beschikken die u wél kan vertrouwen om u enigszins advies, steun en bescherming te bieden."

Verzoekers beargumenteren dat zij niet naar een veiligere zone konden verhuizen wegens een gebrek aan financiële middelen, alsook omwille van het feit dat de bendes de feitelijke controle uitoefenen over het grondgebied waarbij zij op de hoogte zouden kunnen zijn gekomen dat hun zoon een rekruteringspoging was ontvlucht en dat zij daarom opteerden voor de optie dat K. het land zou verlaten waartoe zij geld moesten verzamelen en K. binnen hielden en niet naar school lieten gaan in afwachting hiervan. Verder merken zij op dat verzoeker heeft uitgelegd welke voorzorgsmaatregelen hij nam in de periode dat hij geld spaarde om zijn reis samen met hun twee jongste zonen te kunnen bekostigen, meer bepaald dat zijn uurrooster variabel was en hij aan vrienden en familie had gevraagd om hem te verwittigen als er bendeleden kwamen zodat hij meteen de politie kon sturen. Ook volharden verzoekers in hun verklaringen dat hun twee jongere kinderen geen gevaar liepen omdat zij nog te jong waren voor een rekruteringspoging en zodoende evenmin verzoeksters moeder die hen naar school bracht. De Raad merkt evenwel op dat verzoekers zich met deze argumentatie in het verzoekschrift in wezen beperken tot het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het minimaliseren van de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden beschouwd en waarmee verzoekers er dan ook niet in slagen om voormelde pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissingen in een ander daglicht te plaatsen. In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd, heeft verzoeker bovendien allerminst melding gemaakt van het feit dat hij aan zijn baas gevraagd zou hebben om patrouilles in de buurt van de school van zijn zonen in te zetten. Integendeel geeft verzoeker aan dat hij geen bescherming heeft gevraagd op het werk (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS verzoeker, p. 21).

Aangaande het gegeven dat zij verzoeksters moeder niet hebben ingelicht over de rekruteringspoging merken verzoekers in het verzoekschrift nog op dat zij erg "gereserveerd" waren met betrekking tot deze gebeurtenis, het aan bijna niemand hebben verteld en dat verzoeksters moeder ziek was en zij haar toestand niet wilden verergeren door stress en angst. De Raad acht het evenwel allerminst plausibel dat verzoekers verzoeksters moeder volledig in het ongewisse zouden hebben gelaten over de rekruteringspoging van K. Het gegeven indachtig dat K. op terugweg van de school, waar ook zijn jongere broers nog school zouden hebben gelopen, werd aangesproken door drie bendeleden van de bende MS en de vaststelling dat verzoeksters moeder hun twee jongere zoons na dit incident nog steeds naar diezelfde school bracht, kan in alle redelijkheid niet worden aangenomen dat verzoekers verzoeksters moeder niet op de hoogte zouden hebben gebracht van het incident en de ernst van de situatie. Het is immers niet onredelijk te veronderstellen dat ouders hun kinderen en hun ouders voor gevaar zouden willen behoeden en dat zij aldus de nodige (verantwoordelijke) personen zouden waarschuwen opdat zij de nodige voorzichtigheid aan de dag zouden leggen en voorzorgsmaatregelen zouden nemen wanneer zij de woning verlaten. Dat verzoekers geheel niets over de werkelijke reden van hun vertrek uit El Salvador uit de doeken hebben gedaan aan verzoeksters moeder, kan in voormelde context dan ook bezwaarlijk ernstig worden genomen en kan dan ook niet anders dan ongeloofwaardig worden geacht.

Verder wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden vastgesteld dat verzoekers onderling tegenstrijdige verklaringen afleggen omtrent de nasleep van de voorgehouden rekruteringspoging van K. die de geloofwaardigheid van hun verklaringen verder ondermijnt.

Vooreerst wordt in dit verband in de bestreden beslissingen opgemerkt als volgt:

"U verklaart dat uw vrouw u, nadat K.(...) haar verteld had over het incident, niet probeerde te contacteren op het werk om u te verwittigen dat er iets was gebeurd. U kon namelijk meestal de telefoon niet oppakken tijdens uw werkuren (notities persoonlijk onderhoud, p. 20). Uw vrouw verklaart echter wel dat ze u probeerde te contacteren, maar dat uw telefoon uitstond en dat ze bij uw thuiskomst aan u vertelde dat ze u had proberen bereiken (notities persoonlijk onderhoud (...), p. 13-14). U zou er dus wel van op de hoogte moeten zijn dat uw vrouw u had proberen te bellen, aangezien zij u dit meedeelde. Uw vrouw verklaart hierover dat u het door de zenuwen van dat moment waarschijnlijk niet herinnert (notities persoonlijk onderhoud (...), p. 14). Deze uitleg is niet voldoende om te verklaren waarom u verklaart dat uw vrouw u niet probeerde te contacteren over het incident en uw vrouw zegt dat ze dit wel deed en er u ook van op de hoogte stelde. De rekruteringspoging was immers een ingrijpend incident dat de aanleiding was voor jullie vertrek uit El Salvador en u zou hierover gedetailleerde en gelijklopende verklaringen moeten kunnen afleggen."

Verzoekers voeren aan dat verzoeker zich dit detail niet meer herinnert, te meer daar hij geen gemiste oproep had op zijn telefoon na het werk. Verzoeker meent dat het normaal is dat hij zich dergelijk detail niet meer herinnert gelet op de schok van de verklaringen van zijn echtgenote die avond. De Raad wijst er echter op dat verzoekster expliciet heeft verklaard dat verzoeker normaal wel degelijk moet gezien hebben dat hij haar had proberen bellen tijdens zijn werkuren en dat zij hem bij thuiskomst ook heeft gemeld dat zij hem heeft proberen bereiken (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS verzoekster, p. 13-14). Van verzoeker kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich dit element, dat geen detail betreft maar daarentegen betrekking heeft op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek uit het land van herkomst, kan herinneren. Immers is het zo dat redelijkerwijs kan worden verwacht dat bepalende ervaringen in iemands leven dermate in het geheugen gegrift staan dat deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven, alsook dat zijn/haar verklaringen stroken met deze van zijn/haar partner.

Aangaande de vaststelling dat verzoeker verklaart dat hun eerste gesprek over het incident met de bendeleden plaatsvond in de slaapkamer, daar waar verzoekster spreekt over de woonkamer en dat verzoekers inconsistente verklaringen afleggen over de aanwezigheid van hun zoon K. tijdens dit gesprek, merken verzoekers op dat hun woonkamer en slaapkamer eenzelfde ruimte uitmaken nu deze niet wordt afgescheiden door een muur. De Raad stelt na lezing van de notities van de persoonlijke onderhoud vast dat verzoekers zich te dezen beperken in één versie van de verklaringen, die verzoekster bovendien slechts aanhaalt na confrontatie met de tegenstrijdigheden door de *protection officer* (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, p. 14). Het louter vasthouden aan één versie van de verschillende verklaringen en het bijgevolg ontkennen van een andere afgelegde verklaring is onvoldoende om de tegenstrijdigheden te herstellen. De Raad merkt ook op dat de motieven van de bestreden beslissing in hun geheel moeten worden bekeken.

Tevens merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nog pertinent op dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen afleggen over het feit of verzoeksters moeder al dan niet thuis was op de dag van het incident. Door in het verzoekschrift de door verzoekster bijgestelde verklaringen te hernemen, beperken verzoekers zich in wezen opnieuw tot het louter herhalen van één versie van de tegenstrijdige verklaringen, hetgeen bezwaarlijk een ernstig verweer inhoudt om de in de bestreden beslissingen vastgestelde incoherentie te vergoelijken.

Daarenboven dient te worden vastgesteld dat verzoekster zelf inconsistente verklaringen aflegt over de rekruteringspoging van haar zoon K. Waar zij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dat haar zoon werd bedreigd en er geld werd gevraagd (administratief dossier, 'vragenlijst' DVZ, vraag 3.5.), verklaart zij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk dat er geen geld werd gevraagd. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, oppert zij dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken zou hebben gezegd dat er geen geld werd gevraagd (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, p. 15), hetgeen duidelijk een *post factum*-verklaring inhoudt om haar verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen. Deze vaststelling ondermijnt verder de door hen voorgehouden rekruteringspoging van K. door de bende MS.

Gelet op het voorgaande, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekers voorgehouden rekruteringspoging van K. door de *Mara Salvatrucha*.

In zoverre verzoekers, onder verwijzing naar het rapport UNHCR, “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*” van maart 2016, voorts aanvoeren dat het voor slachtoffers geen optie is om binnen El Salvador te verhuizen en een nieuw leven op te bouwen, dient erop gewezen dat uit het voorgaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan hun beweerde problemen met de bende MS, zodat dit verweer niet dienstig is.

2.3.5.4. Waar verzoekers, onder verwijzing naar de COI Focus, “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 15 juli 2019, aanvoeren dat het profiel van hun zoon K. als adolescent wel degelijk betekent dat hij een gegronde vrees heeft, dan wel reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming, dient erop gewezen dat dergelijke vrees, dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade *in concreto* aannemelijk dienen te worden gemaakt. Gelet op het voorgaande slagen verzoekers er evenwel niet in de door hen aangevoerde vrees in hoofdte van hun zoon K. *in concreto* aannemelijk te maken. Verzoekers tonen evenmin aan dat hun twee andere (jongere) zonen een concrete vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dienen te koesteren omwille van een mogelijke inlijving in een bende.

2.3.5.5. De vroegere werkzaamheden van verzoeker voor de politie in El Salvador kunnen, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd, op zich niet volstaan om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Te dezen considereert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden:

“(…)

U haalt immers geen enkel concreet probleem of bedreiging aan in verband met uw werk bij de Salvadoraanse politie. U haalt aan dat u bij terugkeer naar El Salvador vreest gedood te worden omdat u in het verleden er als politieagent werkte, maar deze vrees blijkt hypothetisch te zijn. U hebt geen concreet voorbeeld of kent niemand die werd vermoord omdat hij in het verleden als politieagent werkzaam was. U hebt er enkel weet van dat dit in de nationale pers aan bod kwam en haalt louter één een collega die doodsb bedreigingen zou hebben ontvangen (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 17). Uw vrouw heeft geen concrete voorbeelden van ex-politieagenten die problemen kenden, en haalt enkel aan dat ze dit in het nieuws hoorde (notities persoonlijk onderhoud (...), p. 11). U verklaart nooit problemen te hebben gekend op uw werk (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 17), nooit te zijn bedreigd (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 17) of door een bende om medewerking te zijn gevraagd (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 18). Gevraagd of u ooit problemen kende door uw werk zegt uw vrouw dat u nooit verteld hebt of u bedreigd bent of niet. Ze is er wel van overtuigd dat men weet dat u politieagent bent, maar kan niet uitleggen hoe ze concreet weet dat mensen van uw beroep op de hoogte zijn (notities persoonlijk onderhoud (...), p. 7-8). Zij haalt dus ook geen concrete problemen of bedreigingen aan die u gekend zou hebben door uw werk.

U verklaart zelf altijd uw werk als politieagent verborgen gehouden. Enkel uw nabije familie was ervan op de hoogte, en uw twee jongste zoons zelfs niet (notities persoonlijk onderhoud (...))8B, p. 17-18, notities persoonlijk onderhoud (...), p. 10). U kwam nooit in uw uniform naar huis (notities persoonlijk onderhoud (...), p. 10). De kans is dus klein dat bendeleden weten welk beroep u deed en u hiervoor nog zouden vervolgen, zeker aangezien u ondertussen al bijna een jaar geleden officieel ontslag hebt genomen (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 11) en niet werkte in de zone waar u woonde (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 12). U nam wel deel aan operaties tegen leden van “pandillas” die betrokken waren bij fraude, diefstal of heling, maar uw identiteit werd dan beschermd doordat uw gezicht bedekt was (notities persoonlijk onderhoud (...))B, p. 13).

Uit uw verklaringen blijkt dus geenszins dat u omwille van het loutere feit dat u als politieagent hebt gewerkt een vrees tot vervolging dient te koesteren of een reëel risico op ernstige schade loopt. Een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.”

Door in het verzoekschrift te betogen dat het feit dat verzoeker niet eerder bedreigd werd door een bende geenszins betekent dat dit niet in de toekomst zal gebeuren, komen verzoekers opnieuw niet verder dan het uiten van een hypothetische vrees die zij op geen enkele wijze objectief onderbouwen. Bovendien brengen zij hiermee geen enkel valabel argument bij om de vaststellingen dat verzoeker zijn werkzaamheden verborgen hield, dat hij niet in zijn woongebied actief was als politieagent en dat hij intussen zijn werkzaamheden heeft stopgezet, te verklaren of te weerleggen. De argumentatie in het verzoekschrift vermag dan ook geen afbreuk te doen aan voormelde pertinente motivering van de bestreden beslissingen.

De door verzoekers aangehaalde informatie in dit verband (verzoekschrift, stukken 5-6) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat verzoekers bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekers dienen de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijven hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

2.3.5.6. Waar verzoekers aanvoeren dat Salvadoraanse burgers die terugkeren uit het buitenland, in het bijzonder deze die voor hun vertrek problemen hebben gehad met bendes, gevisieerd worden en zij menen dat zij bijgevolg een bijzonder kwetsbaar profiel hebben, merkt de Raad vooreerst op dat verzoekers van deze vrees geen gewag hebben gemaakt in de loop van de administratieve procedure, wat de geloofwaardigheid, minstens de ernst van deze vrees aantast. Bovendien dient te worden vastgesteld dat op basis van de voorliggende landeninformatie niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland - of in El Salvador zelf voor het vertrek - belangrijk is bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Het volstaat niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoekers slagen hier niet in.

Zoals hoger reeds werd vastgesteld, blijkt uit hun verklaringen dat de problemen met de bende MS, alsook de problemen die zij zouden kennen omwille van het profiel van verzoeker niet geloofwaardig zijn, minstens niet *in concreto* worden aangetoond. Verzoekers maken dan ook niet aannemelijk dat er in hun hoofde een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Uit de landeninformatie blijkt weliswaar dat verzoekers zouden kunnen te maken krijgen met afpersing, maar ook dat veel Salvadoranen hier het slachtoffer van worden (COI Focus. "*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*" van 17 december 2020 p. 20-22, COI Focus. "*El Salvador: Retour au pays des ressortissants*" van 9 januari 2020, p. 20-21, COI Focus. "*El Salvador. Situation Sécuritaire*" van 15 juli 2019 en COI Focus "*El Salvador: Situation sécuritaire*" van 12 oktober 2020), zodat het risico op afpersing in het geval van verzoekers niet verschilt van het risico waar Salvadoranen zonder migratieachtergrond mee te maken kunnen krijgen. De Raad benadrukt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. Het verblijf van verzoekers in België voor de duur van de asielprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer volstaat niet om internationale bescherming te verkrijgen. Verder onderstreept de Raad dat een wijdverspreide praktijk van afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst bereikt om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd. De informatie waarnaar in het verzoekschrift wordt verwezen, met name voormelde richtlijnen van UNHCR van 2016 en de COI Focus "*Salvador. Retour au pays des ressortissants*" van 12 juli 2019, zijn van minder recente datum en laten hoe dan ook niet toe tot een ander besluit te komen.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoekers in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekers nalaten *in concreto* aannemelijk te maken dat ze ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van hun eerdere beweerde problemen met bendeleden van bende MS en/of het feit dat ze in het buitenland hebben verbleven en (gedwongen) moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

2.3.5.7. Zo verzoekers nog betogen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot voor enkele maanden herhaaldelijk de vluchtelingenstatus heeft toegekend aan Salvadoraanse onderdanen die problemen kenden met criminele bendes die er actief waren, dient erop gewezen dat dat uit artikel 48/5, § 3, tweede alinea van de Vreemdelingenwet blijkt dat er bij de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming rekening dient te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en dit op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen. Elk verzoek om internationale bescherming moet bijgevolg individueel worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek.

2.3.5.8. De documenten die door verzoekers werden bijgebracht vermogen niet de appreciatie van hun verzoek om internationale bescherming in positieve zin om te buigen.

Met betrekking tot de aan het verzoekschrift gevoegde artikels en rapporten (stukken 3-6), moet opnieuw worden vastgesteld dat deze informatie van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op verzoekers' persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekers dienen de aangevoerde vrees voor vervolging, dan wel het reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) *in concreto* aan te tonen en blijven hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De Raad stelt voorts vast dat verzoekers geen verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de documenten die zij hebben voorgelegd, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.3.5.9. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers' vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5.10. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor zover verzoekers nog wijzen op "*de onmogelijkheid van de overheden om bescherming te bieden*" en hiertoe citeren uit diverse rapporten en artikels, wijst de Raad er op dat vermits verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij (voldoende ernstige) problemen hebben gekend met de bendes, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst irrelevant is.

Voor zover verzoekers verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*".

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (in *“UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador”* van maart 2016, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 15 juli 2019, p. 11-19; *“UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador”* van maart 2016, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 12-14; COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werden gemaakt.

Met hun algemeen betoog dat El Salvador als één van de meest gewelddadige landen ter wereld wordt omschreven, waarbij er een niet aflatende cyclus van wraak en geweld heerst tussen rivaliserende bendes en tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, het refereren aan en citeren uit diverse rapporten en artikels (verzoekschrift, stukken 3-6) en het betwisten van het besluit van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, tonen verzoekers geenszins aan dat het niet langer opgaat te stellen dat het (criminele) geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is en bovendien niet plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De door verzoekers aangehaalde informatie laat niet toe anderszins te beslissen nu deze immers minstens ten dele dezelfde, doch op bepaalde punten niet de meest actuele informatie uitmaakt, als deze waarop de voormelde analyse is gesteund.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Bijgevolg maken verzoekers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekers op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouds kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd.

2.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.9. Waar verzoekers in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET

